

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 14T/65/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324011222
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Štanglovičová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2324011222.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta samosudkyňou JUDr. Simonou Štanglovičovou, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 12. novembra 2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX

sa uznáva za vinného, že:

v období od mesiaca november roku 2023 až do 12.11.2025 v obci E. a všade tam, kde sa zdržiaval, riadne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoju maloletú dcéru S.K., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky na adrese D. XXX, prechodne bez prihlásenia na adrese C., F. C. XXX/XX, ktorá mu vyplýva zo zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov, ako aj z rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. 22P/191/2019 zo dňa 20.01.2020, právoplatného v časti týkajúcej sa bežného výživného dňa 29.01.2020, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 150,- Eur mesačne vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej G. H., pričom dňa 06.10.2025 uhradil sumu 100 eur, dňa 21.10.2025 uhradil sumu 300 eur, dňa 06.11.2025 uhradil sumu 50 eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na nezaplatenom výživnom spolu vo výške 3.150,- Eur, pričom v posudzovanom období bol aj zamestnaný, avšak z tohto neprispieval na výživné,

t e d a :

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona povinnosť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatiť zameškané výživné.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 2 Pv 207/24/2202 zo dňa 09.10.2024, podanej na Okresný súd Galanta dňa 10.10.2024 prejednal súd trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej v texte len „obžalovaný“ v príslušnom gramatickom tvare). Dňa 18.10.2024 súd v predmetnej trestnej veci vydal trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 05.11.2024. Proti trestnému rozkazu obžalovaný podal odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne G. H. a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.09.2025 s poukazom na odstup času upozornený na možnosť posudzovania skutku, ktorý mu je kladený za vinu, podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého skutok posudzovala obžaloba, a to ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Následne bolo hlavné pojednávanie za účelom poskytnutia lehoty na prípravu obhajoby na žiadosť obžalovaného odročené.

Obžalovaný po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.11.2025 neurobil žiadne vyhlásenie a vypovedal, že neplatil výživné preto, že nebol na tom dobre. Nemal peniaze, má aj ďalšie malé dieťa. Nevedel platiť, pracoval, ale nie súvisle, pretože raz robota je, inokedy nie. Dlžnú sumu uhradí. Minulý rok uhradil 1.750 eur a to v decembri, tento rok uhradil 750 eur, a to tak, že včera mama uhradila 300, on predtým poslal tiež 300, minulý týždeň jej dal 50 eur na ruku a predtým jej dal 100 eur na ruku. Teraz bude vedieť uhradiť 1.200 eur z výplaty, a to 18. alebo 20. novembra. Sumu 1750 eur, ktorú uhradil, túto uhradil na základe výzvy súdu, ktorá mu bola doručená a kde bola táto suma uvedená. Nevie uviesť, v akom konaní sumu 1.750 eur, ale tiež to bolo preto, aby nemal z toho nejaké problémy, tak to vyplatil.

Svedkyňa G. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný sa s maloletou stretáva veľmi málo, výživné neplatí, nezaujíma sa o ňu. Potom, ako bol v roku 2020 vyhlásený rozsudok, najprv platil, potom platil menej, až prestal a neplatil nič. Od novembra 2023 až do dnešného dňa uhradil na výživnom len sumu 450 eur, a to tak, že najprv jej dal dňa 06.10.2025 v hotovosti sumu 100 eur, potom 50 eur v hotovosti dňa 06.11.2025 a 21.10.2025 jej poslal na účet sumu 300 eur. Spolu teda od novembra 2023 uhradil 450 eur, pričom koncom roka 2024 poslal sumu 1.650 eur, čím uhradil dlžné výživné za predchádzajúce obdobie.

K výpovedi svedkyne sa vyjadril obžalovaný a uviedol, že uhradil sumu 750,- eur a nie 450,- eur, nakoľko jeho matka zo svojho účtu uhradila dňa 12.11.2025 sumu 300,- eur.

Zo zápisnice o trestnom oznámení č.I. 2 súd zistil, že trestné oznámenie podala dňa 21.02.2024 G. H., nar. XX.XX.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 22P/191/2019 zo dňa 20.01.2020, právoplatný dňa 29.01.2020 a vykonateľný dňa 29.01.2020 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletej H. B., nar. XX.XX.XXXXk rukám matky G. H. sumou 150,- eur mesačne počnúc od 01.01.2020 vždy do 20.teho dňa príslušného mesiaca.

Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 28.10.2022, sp. zn. 5T/77/2022, právoplatným dňa 16.12.2022 bol obžalovaný uznaný za vinného z rečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, ako aj povinnosť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatiť zameškané výživné.

Z rodného listu č.I. 27 súd zistil, že otcom maloletého dieťaťa H. B., nar. XX.XX.XXXX je obžalovaný a matkou je G. H., nar. XX.XX.XXXX.

Z potvrdenia o návšteve školy č.l. 28, 29 plyní, že maloleté H. B., nar. XX.XX.XXXX je v školskom roku 2023/2024 žiačkou II.A triedy a v školskom roku 2024/2025 žiačkou III.A. Základnej školy Ľudovíta Štúra v Šali.

Zo správy Sociálnej poisťovne č.l. 33 plyní, že obžalovaný ku dňu 11.08.2024 nepoberá a ani nepoberal dávku v nezamestnanosti.

Z výpisu zo živnostenského registra č.l. 34-35 vyplýva, že obžalovaný je ako podnikateľ evidovaný pod prideleným IČO: XX XXX XXX, živnostenské oprávnenie vzniklo 22.11.2022 a zaniklo dňa 14.05.2024. Obžalovaný nie je a ani nebol evidovaný ako štatutárny zástupca spoločnosti.

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č.l. 36 zo dňa 01.06.2017 bol obžalovaný vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu vzniku pracovného pomeru.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č.l. 06.09.2024 súd zistil, že obžalovaný bol naposledy do 28.02.2015 členom domácnosti, ktorej sa poskytovala pomoc v hmotnej núdzi.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č.l. 38 plyní, že obžalovaný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 19.04.2017 do 23.05.2017 vrátane a od 01.09.2014 do 06.08.2015 vrátane.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č.l. 39 plyní, že obžalovaný bol na Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny naposledy evidovaný od 19.04.2017 do 23.05.2017 vrátane, vyradený bol dňom 24.05.2017 z dôvodu nástupu do pracovného pomeru. Nepoberá žiadne štátne sociálne dávky.

Zo správy o povesti z obce Žihárec č.l. 41 súd zistil, že správanie obžalovaného nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku, ani na neho nebola podaná sťažnosť zo strany obyvateľov.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.l. 42 súd zistil, že obžalovaný má za obdobie od 03.10.2016 do 30.09.2024 evidovaných 10 priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, v oboch prípadoch sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol.

Po takto vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby a vzhľadom na druh posudzovanej trestnej činnosti upravil v skutkovej vete obdobie, v ktorom prichádzalo k neplneniu vyživovacej povinnosti až ku dňu vyhlásenia rozsudku a príkladne k tomu ustálil aj výšku zanedbaného výživného, v skutkovej vete vyšpecifikoval výšku dlžného výživného, pričom odpočítal čiastkové úhrady vykonané obžalovaným a dlh na nezaplatenom výživnom ustálil na konečnú sumu 3.150 eur (s poukazom na obžalovaným preukázateľne uhradenú sumu vo výške 450,- eur).

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal a že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Povinnosť platiť výživné bola vykonanými dôkazmi nesporná. Obžalovaný mal rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 22P191/2019 zo dňa 20.01.2020 uloženú povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 150,- eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, túto skutočnosť zhodne potvrdila matka maloletého dieťaťa. Napokon aj samotný obžalovaný priznal, že je povinný vyživovať maloleté dieťa, a že v uvedenom období riadne neplatil výživné, vykonal len svedkyňou špecifikované úhrady vo výške 450,- eur. Tieto skutočnosti potvrdila v rámci svojej výpovede aj svedkyňa G. H..

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti a túto si riadne neplnil tým, že neplatil výživné napriek tomu, že mu to majetkové pomery umožňovali. Obrana obžalovaného, že nemal pravidelný príjem, nezbavuje obžalovaného trestnej

zodpovednosti za spáchaný trestný čin, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný bol v posudzovanom období aj zamestnaný a sám uviedol, že pracoval, hoci nie súvisle.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, pretože si najmenej dva mesiace v období dvoch rokov riadne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať (neposkytol oprávnenej osobe všetko, čo je obsahom jeho vyživovacej povinnosti) svoje maloleté dieťa, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania, teda po dlhší čas. V nadväznosti na uvedené považuje súd za nevyhnutné zdôrazniť, že osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila bez ohľadu na to, či obžalovanému aktuálna životná situácia umožňovala príjmy v rozsahu, z akého sa vychádzalo pri určení vyživovacej povinnosti. Súd rovnako ustálil, že obžalovaný si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného po dlhší čas, keďže od mesiaca november roku 2023 uplynuli dva roky, čím sa pričínil o závažnejší následok ním spáchaného prečinu. Uvedenú dobu páchania trestného činu v trvaní 2 roky možno jednoznačne považovať za páchanie trestného činu po dlhší čas v zmysle § 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona, keď obžalovaný po dokonaní trestného činu pokračoval v danej trestnej činnosti (§ 122 ods. 10, od. 13 trestného zákona, čím naplnil aj zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty daného trestného činu (§ 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona) a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas. Bez významu nie je v danom prípade ani skutočnosť a je nutné prihliadnuť aj na okolnosť, že výška jeho vyživovacej povinnosti bola uložená len vo výške 150,- eur mesačne, čo je z hľadiska možností uspokojenia základných životných potrieb maloletého dieťaťa skutočne nepostačujúce.

Vzhľadom na fikciu neodsúdenia vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/77/2022 súd nevzhladol dôvod pre aplikáciu kvalifikovanej skutkovej podstaty v zmysle § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Takto zistený skutkový stav veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia súd dospel k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že obžalovaný tak svojím protiprávnym konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu. Súd nezistil nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, najmä s ohľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, ako aj okolnosti jeho vykonania, aj s ohľadom na chránený záujem, ktorým je výživa dieťaťa (R 23/2008).

Vzhľadom na spáchanie činu, spočívajúceho v neplnení si vyživovacej povinnosti voči svojmu dieťaťu, po tom, ako bola obžalovanému táto povinnosť uložená súdnym rozhodnutím, má súd za to, že u obžalovaného bolo preukázané zavinenie aspoň vo forme vedomej nedbanlivosti (podľa § 16 písm. a) Trestného zákona).

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd obligatórne skúmal pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností, avšak žiadne u obžalovaného nevzhladol. S poukazom na trestnú minulosť obžalovaného a zistené priestupky mu nebolo možné priznať ani poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno j) Trestného zákona, teda že by viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Pri ukladaní trestu vychádzal súd zo základnej trestnej sadzby ustanovenej v § 207 odsek 3 trestného zákona v rozpätí 1 až 5 rokov.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj povahu a závažnosť spáchaného trestného činu súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, teda na samotnej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V tejto súvislosti súd zohľadnil najmä skutočnosť, že obžalovaný

prejavuje záujem dlžné výživné uhradiť a vykonáva za týmto účelom (aspoň) čiastočné úhrady, ako aj formu zavinenia, teda že sa jedná o nedbanlivostný trestný čin.

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd odložil a určil skúšobnú dobu na jeden rok, nakoľko vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, ako aj na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného priamy výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný a nie je nutná izolácia obžalovaného od spoločnosti prostredníctvom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Práve naopak, týmto rozhodnutím obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody, za súčasného uloženia povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, majú viesť, okrem iného aj k tomu, aby boli u obžalovaného vytvorené podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, najlepšie so stabilným príjmom zo zamestnania a to najmä za účelom úhrady dlhu na výživnom a aj ďalšieho riadneho plnenia si svojej vyživovacej povinnosti a aby sa daného (a najlepšie ani žiadneho iného) trestného činu už v budúcnosti nedopustil. V rámci skúšobnej doby súd teda zároveň obžalovanému uložil povinnosť, aby podľa svojich možností a schopností zaplatil zameškané výživné, pričom práve s ohľadom na potrebu uloženia povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné sa ako najvhodnejší trest súdu javil práve trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a nie trest nepodmienečný, či akýkoľvek trest alternatívny.

Takto uložený podmienený trest odňatia slobody považuje súd z hľadiska generálnej ako i osobitnej prevencie za primeraný a spravodlivý teda taký, ktorý naplní účel trestu podľa § 34 Trestného zákona, berúc do úvahy aj tam uvedené zásady ukladania trestov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Galanta), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.